

Vlaams
Parlement

ingediend op **225** (2019-2020) – Nr. 3
19 juni 2020 (2019-2020)

Verslag

namens de Commissie voor Buitenlands Beleid,
Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking
en Toerisme
uitgebracht door Joris Nachtergaele en Johan Deckmyn

over het voorstel van resolutie

van Joris Nachtergaele, Karin Brouwers, Bart Tommelein,
Karl Vanlouwe, Vera Jans en Maarten De Veuster

over de situatie van religieuze
en levensbeschouwelijke minderheden
in het Midden-Oosten en Noord-Afrika

Samenstelling van de Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme:

Voorzitter: Cathy Coudyser.

Vaste leden:

Cathy Coudyser, Maarten De Veuster, Philippe Muyters, Joris Nachtergaele, Karl Vanlouwe;
Johan Deckmyn, Kristof Slagmulder, Frieda Verougstraete-Deschacht;
Karin Brouwers, Vera Jans;
Emmily Talpe, Bart Tommelein;
Tine Van den Brande, Jeremie Vaneeckhout;
Annick Lambrecht.

Plaatsvervangers:

Maike De Vreese, Andries Gryffroy, Sofie Joosen, Steven Vandeput, Manuela Van Werde;
Adeline Blancquaert, Stefaan Sintobin, Anke Van dermeersch;
Martine Fournier, Orry Van de Wauwer;
Jean-Jacques De Gucht, Marino Keulen;
Mieke Schauvliege, Chris Steenwegen;
Steve Vandenberghe.

Toegevoegde leden:

Jos D'Haese.

Documenten in het dossier:

225 (2019-2020) – Nr. 1: Voorstel van resolutie
– Nr. 2: Amendementen

INHOUD

1. Toelichting door Joris Nachtergaele	4
2. Bespreking	4
2.1. Interventie van Emmily Talpe	4
2.2. Interventie van Annick Lambrecht	5
2.3. Interventie van Johan Deckmyn	5
2.4. Interventie van Jeremie Vaneeckhout.....	6
3. Stemming	7
Tekst aangenomen door de commissie.....	8

De Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme behandelde op 16 juni 2020 het voorstel van resolutie over de situatie van religieuze en levensbeschouwelijke minderheden in het Midden-Oosten en Noord-Afrika.

(Tijdens de vergadering van de commissie waren alleen de commissievoorzitter, de eerste ondervoorzitter en de commissiesecretaris fysiek in de commissiezaal aanwezig. De vaste leden, plaatsvervangende leden en de toegevoegde leden van de commissie kregen de mogelijkheid om online aan de vergadering deel te nemen via het platform Zoom. Andere volksvertegenwoordigers konden alleen na motivering online aan de vergadering deelnemen.)

1. Toelichting door Joris Nachtergaele

Joris Nachtergaele merkt bij het begin van zijn toelichting op dat de bescherming van religieuze en levensbeschouwelijke minderheden een blinde vlek is in onze diplomatie, ook federaal. Landen als Duitsland, Denemarken, het Verenigd Koninkrijk (VK) en zelfs de EU hebben een speciale gezant voor religie en levensovertuiging met als taak de rechten van gelovigen en niet-gelovigen hoog op de internationale agenda te plaatsen.

Het voorliggende voorstel bouwt voort op twee eerdere resoluties van 7 juli 2011 (*Parl.St.* VI.Parl. 2010-11, nr. 1126/3) en 5 juli 2017 (*Parl.St.* VI.Parl. 2016-17, nr. 1202/5), en gaat specifiek over het Midden-Oosten en Noord-Afrika, regio's die worstelen met de omgang van religieuze minderheden en agnostici, zowel in de geschiedenis als vandaag. Daar komt de laatste jaren een grote politieke instabiliteit bovenop. Na de Arabische Lente is er een machtsvacuüm ontstaan. Van Libië tot Irak is de situatie van minderheden zeer precair. In dat laatste land waren in 2003 nog 1,4 miljoen christenen, nu nog 250.000.

Sectaire groepen als Islamitische Staat (IS) maken gebruik van de zwakke bescherming om een ware godsdienstoorlog te voeren. In staten die nog een centrale leiding hebben als Iran staat de doodstraf op atheïsme of bekering tot het christendom. Bescherming van die gemeenschappen en religieuze minderheden is dan ook een van de grootste uitdagingen van onze tijd. Zij zijn het slachtoffer van moord en verjaging, maar ook van de vernieling van hun culturele erfgoed.

Het voorstel van resolutie vraagt alle vormen van discriminatie en intolerantie op basis van levensbeschouwing uitdrukkelijk te veroordelen, wereldwijd. Daarnaast vraagt het specifiek voor het Midden-Oosten en Noord-Afrika een versterkte inmenging van de Vlaamse Regering om actief de mensenrechten te bepleiten. De oplossing van het probleem begint met een correcte benoeming, wat het voorstel volgens hem sterk doet.

De indieners kunnen zich aansluiten bij de twee amendementen van sp.a en het amendement van Groen. Deze amendementen zijn te vinden in *Parl.St.* VI.Parl. 2019-20, nr. 225/2. Zelf hopen zij op unanieme goedkeuring van hun voorstel.

2. Bespreking

2.1. Interventie van Emmily Talpe

Volgens *Emmily Talpe* wijzen de opeenvolgende voorstellen van resolutie erop hoe precair en belangrijk de zaak is, en dat het Vlaams Parlement discriminatie absoluut niet tolereert. Ze tonen echter evenzeer dat het probleem brandend actueel blijft.

Deze keer ligt de focus op het Midden-Oosten en Noord-Afrika, die een pak minderheden hebben die mee de cultuur van de regio hebben gevormd, zonder dat men daarom blind mag zijn voor wat zich elders in de wereld afspeelt.

Zij noemt als voorbeelden de Rohingya in Myanmar, de Oeigoeren in Chinese concentratiekampen, en de wederzijdse strijd tussen hindoes en moslims in India en Pakistan.

Daarom vond haar fractie het belangrijk dat een algemene bepaling werd opgenomen die alle vormen van discriminatie en intolerantie op basis van levensbeschouwing uitdrukkelijk veroordeelt, nu en in de toekomst en waar ook ter wereld. Zij steunt het voorstel dan ook ten volle, evenals de amendementen.

2.2. Interventie van Annick Lambrecht

Annick Lambrecht treedt bij dat er in de regio altijd al een grote diversiteit was aan etnische, religieuze en andere gemeenschappen en minderheden. Anno 2020 is de situatie van de religieuze en levensbeschouwelijke minderheden er echter zorgwekkender dan ooit. Hun vervolging is overal ter wereld een beproefde tactiek om macht te veroveren of te behouden.

In de regio hebben zij de minste vrijheid in Saoedi-Arabië, wat niet op de achtergrond mag passeren in onze betrekkingen met dat land. Recent is de meest tragische evolutie die van de religieuze minderheden in grote delen van Irak en Syrië. Zij zijn de eerste slachtoffers van islamitisch-salafistisch geweld.

Zij is blij met de steun voor de twee amendementen van haar fractie. Het eerste zet een vergetelheid recht. Het tweede voegt een zinsnede toe, die zij motiveert met het argument dat er geen betere bescherming bestaat dan een goed functionerende en volwassen democratische rechtsstaat. Mensenrechten vormen een hoeksteen van het Vlaamse buitenlands beleid. Vrijheid van godsdienst en levensovertuiging is een van prioriteiten van het beleid op dat vlak. Omdat die onder druk staat, vindt sp.a het een goed signaal dat ook Vlaanderen meewerkt aan de mobilisatie van de hele Europese en internationale gemeenschap. Haar fractie zal het voorstel dan ook steunen.

2.3. Interventie van Johan Deckmyn

Johan Deckmyn deelt mee dat ook Vlaams Belang zich kan vinden in het voorstel. Zijn partij pleitte al vaker voor de dringende aanpak van de onverdraagzame islam in Noord-Afrika en het Midden-Oosten. In de meeste islamitische landen is tolerantie voor andere religies en levensbeschouwingen een groot probleem. Zijn fractie zal wat voorligt, steunen, omdat het de vinger op de wonde legt.

Er wordt terecht gewezen op de mogelijk negatieve gevolgen van het omverwerpen van dictatoriale regimes. Dat dit niet altijd leidt tot een betere bescherming van minderheden, is een eufemisme. Het uitschakelen van Saddam Hoessein schiep een vruchtbare bodem voor het ontstaan van IS. De ervaring in Irak en Syrië dwingt ons om na te denken over het transponeren van ons concept van democratie naar andere landen. Dat gaat niet zomaar, zo blijkt. Ook Libië verviel in chaos nadat zijn dictator was uitgeschakeld.

Verder is hij tevreden met de aandacht voor het gevaar van de radicale islam. Daarmee maakt het voorstel goed dat er vroeger te weinig werd gewezen op het probleem dat bestond in islamitische landen, zoals hijzelf al vaker signaleerde. Hij dankt de indieners en kondigt aan dat zijn fractie het voorstel zal goedkeuren.

2.4. Interventie van Jeremie Vaneeckhout

Ook *Jeremie Vaneeckhout* dankt de initiatiefnemers. Hij vindt het goed dat het Vlaams Parlement positie inneemt ten aanzien van globale uitdagingen. Zijn fractie zal het voorstel dan ook mee goedkeuren, zeker nu gebleken is dat de amendementen inhoudelijk naar waarde werden geschat. Hij waardeert de erkenning daarvoor.

Misdaden tegen religieuze en levensbeschouwelijke minderheden zijn onaanvaardbaar, in de betrokken regio even goed als elders ter wereld. Omdat zij haaks staan op onze waarden en normen, moeten wij ons daar altijd en consequent tegen uitspreken. Hij waardeert zowel de concrete aanleiding als het voortbouwen op eerdere initiatieven.

Zelf leest hij in het voorstel geen pleidooi om dictatoriale regimes maar te laten voor wat ze zijn, al voegt hij er meteen aan toe dat hij niet wil suggereren dat Johan Deckmyn dat wel zou doen. Dergelijke misdaden zijn altijd verwerpelijk, of ze nu door dergelijke regimes dan wel door schurkenorganisaties als IS worden gepleegd. Men moet zich consequent tegen beide uitspreken.

Het amendement van zijn fractie gaat over de omschrijving in verband met het Internationaal Strafhof. Groen treedt bij dat IS voor dat tribunaal gebracht wordt, maar dat geldt ook voor andere betrokken actoren, opdat hetzelfde type misdaad op dezelfde manier bestraft wordt. De beperkte maar belangrijke wijziging die daartoe in het derde streepje, 7°, wordt aangebracht, wordt tot zijn tevredenheid ook door de meerderheid aanvaard. Als voorbeeld van die 'andere actoren' geeft hij de overheden ter plaatse. Men moet ook de dictatoriale regimes zelf voor hun verantwoordelijkheid kunnen plaatsen.

Karin Brouwers stelt eveneens vast dat het niet het eerste voorstel is over dit onderwerp, noch hier noch in andere parlementen, maar dat het helaas nodig blijft. Ze vindt het nodig onze diplomaten te blijven aanspreken opdat ze het probleem blijven aankaarten waar nodig. Het specifieke probleem in Noord-Afrika en het Midden-Oosten is opnieuw acuut geworden na de Arabische Lente. Voordien werden christelijke en andere religieuze minderheden redelijk gedoogd. Zij konden hun geloof min of meer vrij belijden, maar kwamen zwaar onder druk door de radicalisering die door de Arabische Lente werd ingeluid.

Het recente rapport 'Persecuted and Forgotten' van Aid to Church in Need (ACN) leert dat het christendom op het punt staat te verdwijnen uit steden en dorpen in het Midden-Oosten, vooral als gevolg van het optreden van IS. Aanvankelijk lieten de westerse regeringen en de Verenigde Naties (VN) na om in noodhulp te voorzien voor christenen in landen als Irak of Syrië. Voor 2003 woonden in Irak zoals gezegd nog 1,5 miljoen christenen, midden 2019 nog minder dan 150.000. In Syrië verminderde hun aantal met twee derde sinds het begin van de burgeroorlog in 2011. Ook elders in de wereld neemt de vervolging van christelijke minderheden toe. Het lid noemt Zuid- en Oost-Azië. Noord-Korea vervolgt hen al tientallen jaren, ook in China verslechtert de situatie. In Afrika noemt ze Nigeria, Mali en Zuid-Soedan.

Ook CD&V zal het voorstel dan ook met overtuiging goedkeuren.

Johan Deckmyn verzekert dat hij inderdaad geen pleitbezorger is van dictatoriale regimes, al erkent hij dat hij daar niet van beschuldigd werd. Hij blijft er wel bij dat het Westen geen dictators omver moet werpen zonder een gedragen alternatief voor de regio, en herhaalt daarbij zijn eerdere voorbeelden, die tonen dat in de plaats chaos is gekomen.

Joris Nachtergaele is tevreden met de algemene eensgezindheid over de tekst en zijn interpretatie. Hij dankt meerderheid en oppositie.

Jeremie Vaneckhout is het ermee eens dat landen binnenvallen zonder een breder maatschappelijk plan onvermijdelijk tot problemen leidt. Het verleden heeft inderdaad pijnlijk getoond dat dit niet de weg is.

3. Stemming

Amendement nr. 1 wordt unaniem aangenomen met 13 stemmen.

Amendement nr. 2 wordt unaniem aangenomen met 13 stemmen.

Amendement nr. 3 wordt unaniem aangenomen met 13 stemmen.

Het geamendeerde voorstel van resolutie wordt unaniem aangenomen met 13 stemmen.

Cathy COUDYSER,
voorzitter

Joris NACHTERGAELE
Johan DECKMYN,
verslaggevers

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

Het Vlaams Parlement,

- gelet op:
 - 1° artikel 18 van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens van 1948;
 - 2° de Verklaring van de Verenigde Naties van 1981 over de uitbanning van alle vormen van onverdraagzaamheid en discriminatie op basis van godsdienst en geloof;
 - 3° artikel 18 van het Internationaal Verdrag van 1966 inzake burgerrechten en politieke rechten;
 - 4° artikel 27 van het Internationaal Verdrag van 1966 inzake burgerrechten en politieke rechten;
 - 5° artikel 2 van de Verdrag van de Verenigde Naties van 1948 inzake de voorkoming en de bestraffing van genocide;
 - 6° de resolutie van het Europees Parlement van 20 januari 2011 over de situatie van christenen in de context van vrijheid van godsdienst (P7_TA(2011)0021);
 - 7° de resolutie van het Vlaams Parlement van 7 juli 2011 betreffende de situatie van christelijke en andere religieuze en levensbeschouwelijke minderheden in het Midden-Oosten, Noord-Afrika en Azië (*Parl.St.* VI.Parl. 2010-11, nr. 1126/3);
 - 8° de resolutie van het Vlaams Parlement van 5 juli 2017 betreffende de situatie van religieuze en levensbeschouwelijke minderheden in het Midden-Oosten en Noord-Afrika (*Parl.St.* VI.Parl. 2016-17, nr. 1202/5);
 - 9° de resolutie van de Belgische Senaat van 20 juli 2011 betreffende de bescherming van de religieuze en levensbeschouwelijke minderheden in het Nabije en het Midden-Oosten (*Parl.St.* Senaat 2010-11, nr. 5-597/9);
 - 10° de resolutie van de Belgische Kamer van volksvertegenwoordigers van 23 april 2014 over de bescherming van de christelijke gemeenschap en de andere religieuze en levensbeschouwelijke minderheden in Noord-Afrika, het Nabije Oosten en het Midden-Oosten (*Parl.St.* Kamer 2013-14, DOC 53 3487/005);
 - 11° de resolutie van de Belgische Kamer van volksvertegenwoordigers van 20 juli 2017 over de bescherming van religieuze en levensbeschouwelijke minderheden in Noord-Afrika, in het Nabije Oosten en het Midden-Oosten (*Parl.St.* Kamer 2015-16, DOC 54 1975/008);
 - 12° de resolutie van het Europees Parlement van 18 september 2014 over de situatie in Irak en Syrië, en het IS-offensief, inclusief de vervolging van minderheden (*Parl.St.* Europees Parlement, P8_TA(2014)0027);
 - 13° de resolutie van het Europees Parlement van 12 februari 2015 over de humanitaire crisis in Irak en Syrië, met name in de context van IS (*Parl.St.* Europees Parlement, P8_TA(2015)0040);
 - 14° de resolutie van het Europees Parlement van 12 maart 2015 over recente aanvallen en ontvoeringen door ISIS/Da'esh in het Midden-Oosten, met name van Assyriërs (*Parl.St.* Europees Parlement, P8_TA(2015)0071);
 - 15° de resolutie van het Europees Parlement van 4 februari 2016 over de stelselmatige massamoord op religieuze minderheden door 'ISIS/Da'esh' (*Parl.St.* Europees Parlement, P8_TA(2016)0051);
 - 16° de resolutie van het Europees Parlement van 27 oktober 2016 over de situatie in Noord-Irak/Mosul (*Parl.St.* Europees Parlement, P8_TA-PROV(2016)0422);
 - 17° de resolutie van de VN-Veiligheidsraad van 12 februari 2015 betreffende IS en al-Nusra in Irak en Syrië (*UN Doc.* S/RES/2199);
 - 18° de resolutie van de Algemene Vergadering van de VN van 28 mei 2015 betreffende de bescherming van het cultureel erfgoed in Irak (*UN Doc.* A/RES/69/281);

- 19° de resolutie van de Algemene Vergadering van de VN van 2 april 2019 betreffende de bestrijding van terrorisme en andere daden van geweld op basis van religie of overtuiging (*UN Doc. A/RES/73/285*);
 - 20° paragraaf 16 van het rapport van 27 maart 2015 van de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Mensenrechten Zeid Ra'ad Al Hussein over de mensenrechtensituatie in Irak in het licht van de wandaden van de zogenoemde Islamitische Staat in Irak en de Levant en daaraan gelieerde groeperingen;
 - 21° het actieplan van de United Nations Alliance of Civilizations (UNAOC) van 12 september 2019 voor de bescherming van religieuze sites (Plan of action to safeguard religious sites);
 - 22° de beslissing van de Algemene Vergadering van de VN van 28 mei 2019 om 22 augustus uit te roepen tot internationale dag voor slachtoffers van geweld op basis van religie of geloof;
 - 23° het actieplan van de Europese Commissie van 28 april 2015 inzake mensenrechten en democratie 2015-2019 (Keeping human rights at the heart of the EU agenda) en de conclusies van de Raad van de Europese Unie van 20 juli 2015 over het actieplan inzake mensenrechten en democratie (2015-2019);
 - 24° de aanstelling op 6 mei 2016 van Ján Figel' als speciaal gezant van de Europese Unie voor de bevordering van de vrijheid van gedachte, geweten en godsdienst buiten de EU, en zijn rapport aan de Europese Commissie van 21 november 2019, waarin zijn activiteiten en aanbevelingen zijn opgenomen;
 - 25° de aanbeveling van het Europees Parlement van 13 juni 2013 over de ontwerprichtsnoren van de EU tot bevordering en bescherming van de vrijheid van godsdienst en overtuiging (*Parl.St. Europees Parlement, P7_TA(2013)0279*);
 - 26° de aanneming door de Europese Raad Buitenlandse Zaken van 24 juni 2013 van de EU-richtsnoeren over de bevordering en de bescherming van de vrijheid van godsdienst en levensovertuiging;
 - 27° aanbeveling nummer 1957 van de Raad van Europa van 27 januari 2011 over geweld tegen christenen in het Midden-Oosten (*Violence against Christians in the Middle East*);
 - 28° artikel 8, 2, b, ix, van het Statuut van Rome inzake het Internationaal Strafrecht van 17 juli 1998;
 - 29° het finale onderzoeksrapport van 8 juli 2019 betreffende de wereldwijde vervolging van christenen dat het Britse ministerie van Buitenlandse Zaken heeft besteld;
- overwegende dat:
- 1° volgens internationaal recht iedereen het recht heeft op vrijheid van denken, geweten en godsdienst. Dat recht omvat ook de vrijheid om een zelf gekozen godsdienst of overtuiging te hebben of te aanvaarden, of geen godsdienst te belijden, alsook de vrijheid om hetzij alleen, hetzij met anderen, zowel in het openbaar als in het particuliere leven zijn godsdienst of overtuiging tot uiting te brengen door het bijwonen van erediensten en het onderhouden van de geboden en voorschriften, en door het praktisch toepassen en onderwijzen ervan. Daarbij wordt gesteld dat op niemand dwang mag worden uitgeoefend met als doel die persoon te belemmeren in zijn vrijheid een zelfgekozen godsdienst of overtuiging te hebben of te aanvaarden. De vrijheid van eenieder om zijn godsdienst of overtuiging tot uiting te brengen kan alleen worden beperkt voor zover dat wordt voorgeschreven door de wet en noodzakelijk is voor de bescherming van de openbare veiligheid, de orde, de volksgezondheid, de goede zeden of de fundamentele rechten en vrijheden van anderen;
 - 2° volgens internationaal recht iedereen het recht heeft niet te worden gediscrimineerd op basis van godsdienst of enige andere vorm van geloof of overtuiging;

- 3° volgens internationaal recht in staten waar godsdienstige minderheden wonen, aan personen die tot die minderheden behoren het recht niet mag worden ontzegd om in gemeenschap met de andere leden de eigen godsdienst te belijden en in de praktijk toe te passen;
 - 4° volgens internationaal recht onder genocide onder meer de vernietiging van een godsdienstige groep wordt verstaan;
 - 5° het respect voor religieuze minderheden tot de kern van het Europese mensenrechtenbeleid behoort, en de Europese Unie en de Raad van Europa daar een steeds grotere focus op leggen;
 - 6° de krachtige en onmiddellijke veroordeling door de Europese Unie van alle vormen van geweld en discriminatie een fundamenteel onderdeel moet vormen van het EU-beleid op het gebied van vrijheid van godsdienst en overtuiging, waarbij bijzondere aandacht moet gaan naar de situatie van personen die van godsdienst of overtuiging wisselen, of die afstand nemen van hun vroegere godsdienst, omdat die personen in de praktijk in een aantal landen zijn blootgesteld aan sociale druk, intimidatie of openlijk geweld;
 - 7° in grote delen van de wereld, en in het bijzonder in het Midden-Oosten en Noord-Afrika, mensen die tot godsdienstige (minderheids)gemeenschappen behoren en mensen met niet-religieuze overtuigingen, nog steeds het slachtoffer zijn van geweld, vervolging en discriminatie;
 - 8° de systematische liquidatie en vervolging van religieuze minderheden door IS als genocide kan worden erkend op basis van het Verdrag van 1948 inzake de voorkoming en de bestraffing van genocide;
 - 9° de gewelddaden in Irak tegen burgers wegens hun band met etnische of religieuze groepen zoals christenen, jezidi, Turkmeneren, Sabiërs-Mandaeërs, Kaka'i, Koerden en sjiieten, omschreven kunnen worden als misdaden tegen de mensheid, oorlogsmisdaden en zelfs genocide;
 - 10° opzettelijke aanvallen op gebouwen die bestemd zijn voor godsdienst en die geen militair doelwit vormen, als een oorlogsmisdrijf kunnen worden beschouwd;
 - 11° het gebrek aan religieuze tolerantie en de ontbrekende bereidheid tot dialoog en tot oecumenisch samenleven vaak leiden tot politieke onrust, geweld en gewapende conflicten, waardoor mensenlevens worden bedreigd en de regionale stabiliteit wordt ondermijnd;
- vraagt de Vlaamse Regering om:
- 1° alle vormen van discriminatie en intolerantie op basis van godsdienst en levensbeschouwing uitdrukkelijk te veroordelen, nu en in de toekomst, en waar ook ter wereld;
 - 2° de discriminatie, het geweld en de vervolging van leden van religieuze en andere levensbeschouwelijke minderheden in het Midden-Oosten en Noord-Afrika krachtadig te veroordelen;
 - 3° de bevordering van mensenrechten als een prioriteit van het Vlaamse buitenlands beleid te blijven beschouwen;
 - 4° haar corps diplomatique ertoe aan te sporen om ook de dialoog aan te gaan met vertegenwoordigers van religieuze en levensbeschouwelijke minderheden in het Midden-Oosten en Noord-Afrika;
 - 5° de vernietiging van de kunstwerken in het Nabije en het Midden-Oosten te veroordelen als een schending van het Verdrag van Den Haag van 1954 inzake de bescherming van culturele goederen in geval van een gewapend conflict, dat België op 16 september 1960 heeft geratificeerd;
 - 6° de bescherming van de religieuze en levensbeschouwelijke minderheden te bevorderen, overal waar ze worden bedreigd, en hun rechten en vrijheden te verdedigen conform de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens van 1948, het Internationaal Verdrag van 1966 inzake burgerrechten en politieke rechten, en de Verklaring van de Verenigde Naties van 1981 over de uitbanning van alle vormen van onverdraagzaamheid en discriminatie op basis van godsdienst en geloof;

- 7° elke oproep om misdrijven tegen religieuze en levensbeschouwelijke minderheden bij het Internationaal Strafhof aanhangig te maken, te steunen en bijgevolg ook landen in de regio ertoe aan te sporen om de jurisdictie van het Internationaal Strafhof te erkennen zodat het de misdaden van groeperingen als IS, maar ook van iedere andere betrokken actor, kan onderzoeken;
- 8° in haar contacten met autoriteiten van landen uit het Midden-Oosten en Noord-Afrika de precaire situatie van religieuze en levensbeschouwelijke minderheden aan te kaarten en aan te dringen op hun bescherming en hen aan te moedigen inspanningen te leveren met het oog op politieke stabilisering en uitbouw van de democratische rechtsstaat in het belang van hun medeburgers, ongeacht hun religieuze overtuiging of levensbeschouwelijke opvattingen;
- 9° op federaal, Europees en internationaal niveau aan te dringen op politieke actie en te vragen dat er prioritair aandacht gaat naar de precaire situatie van religieuze en levensbeschouwelijke minderheden in het Midden-Oosten en Noord-Afrika.